

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Lomékonventionen AVS-EØF med dertil knyttede protokoller og slutakt samt Aftale om varer henhørende under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

(Andre selvstændige forslag nr. LV. Fremsat 4/6 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Lasse Budtz (S):

Lomékonventionen med dens tilhørende protokoller og aftaler, som regeringen nu ønsker at få ratificeret, understreger efter min mening meget tydeligt, at De europæiske Fællesskaber ikke ønsker at placere sig som den selvbeskyttende klub af rige lande, fællesskaberne ofte er blevet beskyldt for at være.

EF-regeringerne har ved adskillige lejligheder, f. eks. ved topmødet i Paris i oktober 1972, erklæret, at de vil indtage en åben og udadvendt holdning over for samtlige udviklingslande, dels inden for EF's egne rammer, dels på det verdensomspændende plan.

Inden for EF's rammer skulle der lægges særlig vægt på associeringspolitikken og i denne forbindelse oprettelse af toldpræferencesystem for udviklingslandene. Det er denne linje, som helt klart er blevet fulgt ved udarbejdelsen af Lomékonventionen,

som ikke færre end 46 lande i Afrika, Kari-bien og Stillehavet nu omfattes af. Det stod næsten straks fra forhandlingernes start klart, at samtlige lande ønskede en nærmere tilknytning — eller den nærmeste tilknytning, skulle jeg sige, som de overhovedet kunne få til EF. De kunne vælge mellem en omfattende aftale og mere begrænsede handelsaftaler, men de valgte alle de omfattende aftaler, som Lomékonventionen omfatter.

Lomékonventionen er en slags erstatning eller forbedring og udvidelse af de tidligere såkaldte Yaoundé- og Arusha-konventioner, der var indgået med en række afrikanske lande. Ved den udvidelse både geografisk og med hensyn til økonomisk samarbejde, der nu er sket, har man undgået den opsplitning af verden i interessesfærer for de rige lande, som man havde en tilbøjelighed til at nå frem til. Man talte om, at Japan skulle koncentrere sig om Asien, at USA skulle koncentrere sig om Latinamerika og Europa om Afrika, og derved opretholdt man jo på en vis måde også lidt af det gamle kolonimønster. Det er nu brudt, og man skal nok i den forbindelse gøre opmærksom på, at EF også gerne samarbejder med lande på det latinamerikanske kontinent; dette samarbejde har blot en helt anden og ikke nær så fast karakter.

Blandt de 46 lande, som omfattes af Lomékonventionen, er de 22 allerede associerede lande, der omfattedes af Yaoundé- og Arusha-konventionerne, de tidligere portugisiske kolonier, som nu bliver frie nationer, og så en række selvstændige Commonwealthlande.

Uden at foregribe en markedsdebat, som vi åbenbart ikke får i denne samling, men måske i den næstes begyndelse, hvor England sikkert vil blive stærkt diskuteret, kan der nok allerede i dag være grund til at gøre opmærksom på, at de selvstændige Commonwealthlande, der omfattes af Lomékonventionen, alle inderligt ønskede, at briterne skulle blive i EF, og netop på grund af denne konvention. Der er altså ikke i disse lande nogen som helst følelse af, at EF er en såkaldt udnyttende organisation.

Aftalen omfatter handel og finansiel og faglig bistand, industrielt samarbejde og ikke mindst en ordening, der skal hjælpe med til at stabilisere udviklingslandenes eksport-